

Lagrådsremiss

En begränsad fastighetsavgift för pensionärer

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 24 april 2008

Anders Borg

Fredrik Löfstedt
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås en regel som begränsar uttaget av kommunal fastighetsavgift för pensionärer, personer som får sjuk- eller aktivitetsersättning samt personer som får ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning. Med pensionärer avses personer som fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret.

Regeln tar sikte på fastighetsägare som är fysiska personer och som har sina permanentbostäder i av dem ägda småhus. Dödsbon kan inte tillgodoräknas skattereduktionen. Fritidsfastigheter omfattas inte av regeln. Begränsningen av fastighetsavgiften sker genom en skattereduktion. Regeln innebär att fastighetsavgiften efter skattereduktionen inte ska överstiga fyra procent av den avgiftsskyldiges inkomst. Fastighetsavgiften kan som lägst reduceras ned till 2 800 kronor. Detta beloppsmässiga golv indexerar genom att knytas till prisbasbeloppets förändring.

Reglerna föreslås träda i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Förslaget innebär att reglerna ska tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2008.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.....	4
2.2	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	6
3	Ärendet och dess beredning.....	7
4	Statlig fastighetsskatt för småhus och begränsningsregeln.....	7
5	Kommunal fastighetsavgift för småhus.....	9
6	Begränsning av kommunal fastighetsavgift.....	9
6.1	Begränsning av fastighetsavgiften genom skattereduktion.....	9
6.2	Personkrets.....	13
6.3	Definitionen av permanentbostad.....	18
6.4	Inkomstberäkningen.....	20
6.5	Taxeringsenheter som innehåller flera värderingsenheter.....	21
6.6	Förfarandet.....	22
7	Ikraftträdande.....	22
8	Konsekvenser av förslaget.....	23
9	Författningskommentarer.....	24
9.1	Förslaget till lag om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.....	24
9.2	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	26
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian En begränsad fastighetsavgift för pensionärer, m.m. i för denna lagrådsremiss relevanta delar.....	27
Bilaga 2	Utdrag av lagförslagen i promemorian En begränsad fastighetsavgift för pensionärer, m.m.	28
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser till promemorian En begränsad fastighetsavgift för pensionärer, m.m.	31

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift,
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Den som är ägare av en fastighet tillgodoräknas skattereduktion för kommunal fastighetsavgift under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Med taxeringsår avses dock detsamma som enligt 1 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet eller lantbruksenhet gäller också del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som är sådan enhet.

Villkor för skattereduktion

Vem som tillgodoräknas skattereduktion

3 § Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas en fysisk person som under hela året före taxeringsåret varit ägare av en reduktionsfastighet för vilken han eller hon är avgiftsskyldig enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift och som

1. fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret,
2. under året före taxeringsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, eller
3. under året före taxeringsåret har fått ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning.

Reduktionsfastigheten

4 § Med reduktionsfastighet avses en småhusenhet eller ett småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet, där ägaren varit bosatt hela året före taxeringsåret.

Den avgiftsskyldige anses bosatt på den fastighet där han eller hon rätteligen ska vara folkbokförd.

Skattereduktionens storlek

Spärrbeloppet

5 § För beräkningen av skattereduktion fastställs ett spärrbelopp. Spärrbeloppet är fyra procent av summan av

1. den avgiftsskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst enligt 1 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
2. den avgiftsskyldiges överskott i inkomstslaget kapital enligt 1 kap. 6 § inkomstskattelagen.

Spärrbeloppet får för år 2008 fastställas till lägst 2 800 kronor. För år 2009 och senare år får spärrbeloppet inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor ökat eller minskat med ett belopp motsvarande prisbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella året uttryckt i procent med två decimaler.

Spärrbeloppet uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

Med prisbasbelopp avses detsamma som i 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Skattereduktionen

6 § Om den fastighetsavgift som ska betalas av den avgiftsskyldige för reduktionsfastigheten enligt bestämmelserna i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift överstiger spärrbeloppet, ska den avgiftsskyldige tillgodoräknas en skattereduktion som motsvarar skillnaden mellan fastighetsavgiften och spärrbeloppet.

Förfarandet

7 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas det som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §¹

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

<i>1. lagen (2003:1204) om skatte-
reduktion för vissa miljöförbät-
rande installationer i småhus,
2. 65 kap. 9–12 §§ inkomst-
skattelagen (1999:1229),
3. lagen (2007:346) om skatte-
reduktion för hushållsarbete, och
4. lagen (2005:1137) om skatte-
reduktion för virke från stormfälld
skog vid 2006–2008 års taxe-
ringar.</i> | <i>1. lagen (2008:000) om skatte-
reduktion för kommunal fastig-
hetsavgift,
2. lagen (2003:1204) om skatte-
reduktion för vissa miljöförbät-
rande installationer i småhus,
3. 65 kap. 9–12 §§ inkomst-
skattelagen (1999:1229),
4. lagen (2007:346) om skatte-
reduktion för hushållsarbete, och
5. lagen (2005:1137) om skatte-
reduktion för virke från stormfälld
skog vid 2006–2008 års taxe-
ringar.</i> |
|---|---|

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008.

¹ Senaste lydelse 2007:1405.

3 Ärendet och dess beredning

Den 1 januari 2008 avskaffades den statliga fastighetsskatten på bostäder och ersattes av en kommunal fastighetsavgift. I samband med denna förändring avskaffades en rad olika specialregler på fastighetsbeskattningens område, bl.a. den s.k. begränsningsregeln för fastighetsskatt. I propositionen med förslag till lagstiftning om kommunal fastighetsavgift anförde regeringen (prop. 2007/08:27, s. 89 f.) att även om det generella behovet av begränsningsregeln bortföll i och med fastighetsavgiftsreformen kunde regelns avskaffande ändå ha betydelse i enskilda fall. Det borde därför införas en regel som begränsar fastighetsavgiftsuttaget för pensionärer med knappa ekonomiska resurser. Begränsningsregeln borde enligt regeringens uppfattning även omfatta personer som uppbär aktivitets- och sjukersättning (tidigare förtidspension). Regeln borde införas med verkan från och med 2008. Frågan hur en regel av detta slag kan utformas krävde dock beredning.

Inom Finansdepartementet har utarbetats en promemoria med förslag till nya regler. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2008/1434).

4 Statlig fastighetsskatt för småhus och begränsningsregeln

Enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt (FSL) i dess lydelse före den 1 januari 2008 skulle den som ägde en fastighet som vid fastighetstaxeringen betecknats som småhusenhet eller som utgjorde småhus på lantbruk betala fastighetsskatt (1 § FSL). Skattesatsen för småhusenhet och småhus på lantbruk uppgick till 1 procent av taxeringsvärdet (3 § FSL). Fastighetsskatt beräknades för beskattningsår (2 § FSL). Om fastigheten hade förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret, skulle underlaget för fastighetsskatten jämkas med hänsyn till detta.

Begränsningsregeln för fastighetsskatt fanns i den nu upphävda lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt. Lagen tillämpas fortfarande i fråga om fastighetsskatt som avser tid före den 1 januari 2008. Regeln var uppbyggd som en skattereduktion som, under vissa förutsättningar, kunde tillgodoräknas fysiska personer och dödsbon som var ägare av fastigheter i Sverige för vilka de var skattskyldiga enligt FSL.

En förutsättning var att den skattskyldige ägt en fastighet som utgjordes av en småhusenhet eller av ett småhus som var inrättat till bostad åt högst två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet (reduktionsfastigheten) och varit bosatt där hela året före taxeringsåret. Om det i ett hushåll fanns flera fastigheter som uppfyllde dessa krav

medgavs skattereduktion endast för den fastighet som hade högst taxeringsvärde.

För att underlätta för efterlevande make, sambo eller underåriga barn att bo kvar i det fall maken, sambon eller föräldern avlidit kunde skattereduktion under vissa förutsättningar medges även om den skattskyldige förvärvat fastigheten under året genom arv eller testamente efter maken, sambon eller föräldern, eller genom bodelning med anledning av makens eller sambons död, och således inte ägt fastigheten under hela året. Av samma skäl kunde även under vissa förutsättningar ett dödsbo tillgodoräknas skattereduktion för det år dödsfallet inträffade samt året efter dödsåret.

Storleken på skattereduktionen för fastighetsskatt beräknades med hjälp av ett avräkningsunderlag och ett spärrbelopp.

Avräkningsunderlaget utgjordes av den skattskyldiges fastighetsskatt för reduktionsfastigheten, dock högst 30 000 kronor. Detta betydde att taxeringsvärden upp till tre miljoner kronor omfattades av rätten till skattereduktion.

Avgörande för rätten till skattereduktion var hushållets sammanlagda inkomster och förmögenheter, alltså inte enbart fastighetsägarens. Endast personer som sambeskatades enligt 21 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt ansågs ingå i samma hushåll, vilket t.ex. innebar att inkomster hänförliga till en skattskyldigs sambo beaktades i vissa fall men inte i andra.²

Spärrbeloppet var fyra procent av hushållsinkomsten,³ dvs. summan av hushållets beskattningsbara förvärvsinkomst, överskott i inkomstslaget kapital och 15 procent av den beskattningsbara förmögenheten minskad med reduktionsfastighetens taxeringsvärde till den del det inte översteg tre miljoner kronor. Skattepliktig förmögenhet räknas dock inte in i hushållsinkomsten vid 2008 års taxering eftersom förmögenhetsskatten slopats med verkan från och med den taxeringen. Spärrbeloppet fick inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor, vilket motsvarade fastighetsskatten på ett taxeringsvärde på 280 000 kronor (560 000 kronor i fall då endast halv fastighetsskatt utgick). För fastigheter med taxeringsvärden understigande 280 000 kronor erhöles således inte någon skattereduktion.

Om avräkningsunderlaget översteg spärrbeloppet medgavs skattereduktion med mellanskillnaden.

Den ovan beskrivna konstruktionen med ett tak för avräkningsunderlaget innebar dels att en fastighetsägare aldrig kunde medges skattereduktion för fastighetsskatt som hänförde sig till den del av taxeringsvärdet som översteg tre miljoner kronor, dels att skattereduktion inte kunde medges om den sammanlagda hushållsinkomsten uppgick till eller översteg 750 000 kronor ($0,04 \times 750\,000 = 30\,000$).

² Sambeskatning av sambor förutsatte att samborna tidigare hade varit gifta med varandra eller hade eller hade haft barn tillsammans.

³ Gränsen var ursprungligen satt till fem procent av hushållsinkomsten men sänktes den 1 januari 2006 (prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34) i syfte att utvidga begränsningsregelns tillämpningsområde på grund av inträffade och förväntade taxeringsvärdeshöjningar.

5 Kommunal fastighetsavgift för småhus

Bestämmelser om kommunal fastighetsavgift finns i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift (FAvL). I fråga om småhus tas kommunal fastighetsavgift ut för värderingsenhet för småhus som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet (3 § FAvL).

För värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd och värderingsenhet för tomtmark som hör till småhus som inte ingår i samma taxeringsenhet (t.ex. arrendetomt) utgår fortfarande fastighetsskatt. Fastighetsskatten för utländska privatbostäder har slopats utan att ersättas av en kommunal fastighetsavgift.

För kalenderåret 2008 utgör fastighetsavgiften för småhus 6 000 kronor per värderingsenhet för småhus, dock högst 0,75 procent av det samlade taxeringsvärdet för småhus och tomtmark. För år 2009 och senare kalenderår indexerats fastighetsavgiften per värderingsenhet för småhus så att den uppgår till avgiften för år 2008 ökad eller minskad med ett belopp motsvarande inkomstbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella kalenderåret uttryckt i procent med två decimaler. Den sålunda framräknade avgiften per värderingsenhet avrundas nedåt till hela kronotal.

Fastighetsavgift ska, i sin helhet, betalas för ett kalenderår av den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare (2 § FAvL).

Den kommunala fastighetsavgiften utgör i statsrättslig mening en skatt (prop. 2007/08:27, s. 69). Den tas in genom Skatteverkets försorg, på motsvarande sätt som sker med den statliga fastighetsskatten.

6 Begränsning av kommunal fastighetsavgift

6.1 Begränsning av fastighetsavgiften genom skattereduktion

Regeringens förslag: En skattereduktionsregel införs som innebär att fastighetsavgiften för ett småhus som utgör den avgiftsskyldiges permanenta bostad begränsas så att den under vissa förutsättningar inte överstiger fyra procent av inkomsterna. Skattereduktionen får för år 2008 inte leda till att fastighetsavgiften efter skattereduktionen blir lägre än 2 800 kronor. För år 2009 och senare år får fastighetsavgiften efter reduktionen inte bli lägre än 2 800 kronor ökat eller minskat med ett belopp motsvarande prisbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella året uttryckt i procent med två decimaler.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens, förutom att det föreslogs att indexeringen skulle knytas till inkomstbasbeloppet.

Remissinstanserna: Flertalet av de remissinstanser som yttrat sig tillstyrker eller har inget att erinra mot reformen som sådan. *Försäkringskassan* anför att kassan vid prövningen av bostadstillägg inte har möjlighet att invänta besked om eventuell nedsättning av fastighetsavgiften och att bostadstillägg således beräknas med den oreducerade fastighetsavgiften som bas. De som har bostadstillägg och nedsatt fastighetsavgift kan därför sägas bli kompenserade dubbelt. *Skatteverket* avstyrker förslaget. Förslaget omfattar en liten grupp och handlar om förhållandevis låga belopp per individ. Med hänsyn härtill anser Skatteverket att nyttan av reglerna inte står i proportion till den ökade komplexiteten i regelverket. *Statskontoret* anser att det kan ifrågasättas att införa en särlagstiftning med små effekter. Även om skattereduktionen huvudsakligen kommer att kunna tillgodoräknas avgiftsskyldiga fastighetsägare med automatik innebär varje undantag och särbehandling i lagstiftningen ytterligare regleringar, vilket ökar komplexiteten i skattesystemet. *Boverket* avstyrker promemorians förslag. Det är enligt Boverkets uppfattning onödigt att åter införa en begränsningsregel, då det handlar om alltför små belopp för att det ska vara motiverat. Om en begränsningsregel ska införas anser verket att det är principiellt riktigt att gå ifrån det sambeskattningsmoment som den tidigare begränsningsregeln innebar. Begränsningen bör dock uppgå till en högre andel än 4 procent av den skattskyldiges inkomst. Om en begränsningsregel ska återinföras bör det närmare utredas vad som är en lämplig nivå, som kan börja gälla från den 1 januari 2009. Från den 1 januari 2008 bör i så fall i stället den tidigare gränsen på 4 procent av hushållets inkomst gälla. Boverket instämmer dock i att begränsningsregeln inte bör omfatta fritidsbostäder. *Landsorganisationen i Sverige (LO)* avvisar förslaget. LO anser att samma skatt ska gälla oavsett om man har inkomster från arbete, pensioner eller förtidspension. Den nuvarande fastighetsbeskattningen bör reformeras. I det arbetet bör man hitta en generell regel för hur problem med att betala den löpande fastighetsbeskattningen ska lösas. *Pensionärernas Riksorganisation (PRO)* och *Sveriges Pensionärsförbund (SPF)* tillstyrker att fastighetsavgiften begränsas till 4 procent av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst och att lägstabeloppet är 2 800 kr för år 2008 men anser att indexeringen ska knytas till prisbasbeloppet i stället för inkomstbasbeloppet. PRO och SPF hänvisar till att garantipensionen indexeras med prisbasbeloppet. *Riksförbundet för Social och Mental Hälsa* ser positivt på förslaget eftersom det innebär en skattelättnad för en grupp människor som har det ekonomiskt besvärligt. *Skattebetalarnas Förening* tillstyrker förslaget men vill inte desto mindre uttrycka en allmän skepsis till specialregler som ytterligare komplicerar ett redan komplicerat skattesystem. *Skärgårdarnas Riksförbund* anser det olämpligt att återinföra nya begränsningsregler som föreslås i remissen. Att komma med nya begränsningsregler för olika grupper är tveksamt då det ofta skapar ett lapptäcke med nya förordningar som efter ett tag blir snåriga och skapar mer problem än de löser. Ett lätt och rakt system över hela landet och emellan alla fastighetsägare är det bästa sättet att bevara ett transparent och lättöverskådligt system. *Sveriges Kommuner och Landsting* anför att stödet för en sådan begränsad grupp hushåll inte borde inordnas i ett redan komplext skattesystem utan utformas på ett annat sätt. *Villaägarnas Riksförbund* beklagar att fastighetsskatte-

reformen inte kunde genomföras på ett sådant sätt att begränsningsregler kunde undvikas. Så länge skatten på uppskov finns kvar måste begränsningsregeln omfatta hela den löpande beskattningen av bostaden, dvs. både fastighetsavgiften och skatten på uppskov. Förbundet ifrågasätter vidare om det föreslagna beloppsmässiga golvet på 2 800 kronor kommer att bli tillämpligt. Det är svårt att se för vilken inkomstnivå ”golvet” har konstruerats. För den som endast har garantipension, vilket är den lägsta möjliga pensionen i Sverige, blir skatten beräknad som 4 procent av inkomsten ca 3 500 kronor. Förbundet ifrågasätter även att ”golvbeloppet” ska räknas om med inkomstbasbeloppet. De lägsta pensionerna följer prisbasbeloppet och det vore rimligt att använda samma omräkning när det gäller ”golvbeloppet”.

Skälen för regeringens förslag

Behovet av reformen

Regeringen anser, trots de kritiska synpunkter som framförts av vissa remissinstanser, att det bör införas en regel som begränsar den kommunala fastighetsavgiften för vissa avgiftsskyldiga. Som bl.a. *Skatteverket*, *Statskontoret* och *Skattebetalarnas Förening* påpekat medför en sådan regel att komplexiteten i lagstiftningen ökar. Även om nyttan i ett enskilt fall kan synas begränsad kan den vara av stor betydelse för den enskilde avgiftsskyldige. Regeringen bedömer att nyttan av regeln klart överväger nackdelen av att lagstiftningen blir något mer komplicerad. När det gäller komplexiteten ska också framhållas att regeln i normalfallet kommer att kunna skötas maskinellt (se avsnitt 6.6), varför hanteringen inte onödigt betungar vare sig de avgiftsskyldiga eller Skatteverket.

Räntebeläggningsen av uppskovsbelopp

Den som avyttrar en privatbostad och förvärvar en ny bostad kan under vissa förutsättningar få uppskov med beskattningen av hela eller en del av kapitalvinsten från den avyttrade bostaden enligt bestämmelserna i 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Från och med 2009 års taxering gäller att den som har ett uppskovsbelopp ska erlägga ränta för den latent skatte kredit som uppskovsbeloppet i praktiken innefattar. Räntebeläggningsen sker genom att den skattskyldige tar upp en särskild schablonintäkt, som beräknas till 1,67 procent av uppskovsbeloppet, i inkomstslaget kapital. Räntebeläggningsen är en del av finansieringen av fastighetsavgiftsreformen. *Villaägarnas Riksförbund* har framfört åsikten att den nu föreslagna regeln om begränsning av kommunal fastighetsavgift måste omfatta även räntebeläggningsen av uppskov. Räntebeläggningsen syftar bl.a. till att minska förekomsten av skatte krediter och är inte en del av fastighetsbeskattningen som sådan. Regeringen är inte beredd att utvidga den föreslagna regelns tillämpning på det sätt som *Villaägarnas Riksförbund* föreslår.

Metoden för begränsning

Begränsningen av den avgiftsskyldiges fastighetsavgift bör, precis som begränsningen av en skattskyldigs fastighetsskatt enligt den tidigare begränsningsregeln, ske genom att den avgiftsskyldige tillgodoräknas en skattereduktion. Den nu föreslagna reduktionsregeln bör omfatta samma typer av bostäder som begränsningsregeln, dvs. småhus som utgör permanentbostäder. Syftet med den nu aktuella reduktionsregeln är att begränsa uttaget av fastighetsavgift för vissa fastighetsägare med knappa inkomster. Med hänsyn till den minskning av den löpande beskattningen som fastighetsavgiften i sig innebär, finns det inte skäl att låta regeln omfatta fastighetsavgift för fritidsbostäder.

Försäkringskassan har påpekat att reduktionen för kommunal fastighetsavgift kan leda till en dubbelkompensation eftersom kassan vid prövningen av bostadstillägg inte har möjlighet att invänta besked om eventuell nedsättning av fastighetsavgiften. Motsvarande förhållande mellan bostadsstöd och skattereduktion gällde för den tidigare begränsningsregeln för fastighetsskatt (se prop. 2001/02:3, s. 37). Med hänsyn till att det är fråga om ett mindre antal individer och att den genomsnittliga avgiftsreduktionen är relativt begränsad finner regeringen att denna konsekvens kan accepteras.

Regeringen bedömer att den tidigare begränsningsregelns gräns på 4 procent av inkomsten utgör en lämplig nivå för den nu föreslagna reduktionsregeln. *Boverket* har uttryckt uppfattningen att begränsningen bör uppgå till en högre andel än 4 procent av den enskildes inkomst (se även avsnitt 6.4 nedan). En höjning av andelen från 4 procent skulle dock innebära en icke önskvärd avgiftsskärpning för framför allt ensamhushåll.

Vid tillämpning av den tidigare begränsningsregeln kunde fastighetsskatten, under förutsättning att inkomsterna var tillräckligt låga, begränsas till 2 800 kronor som lägst. Regeringen bedömer det vara lämpligt att ha motsvarande beloppsmässiga "golv" för fastighetsavgiften i den nya reduceringsregeln. Det kan naturligtvis diskuteras var denna gräns bör dras. *Villaägarnas Riksförbund* har ifrågasatt valet av den valda nivån. Förbundet har exemplifierat med 4 procent av inkomsten av garanti-pension och ifrågasätter om golvet på 2 800 kronor kommer att bli tillämpligt.

Inkomstberäkningen föreslås utgå från beskattningsbar inkomst (se avsnitt 6.4). Det innebär att den som t.ex. uppbär delvis sjukersättning och kompletterande försörjningsstöd enligt socialtjänstlagen (2001:453) kan ha en lägre beskattningsbar inkomst än den som uppbär garanti-pension, eftersom försörjningsstöd är skattefritt. Det är således fullt möjligt med en situation där 4 procent av inkomsten för en person som tillhör den i avsnitt 6.2 föreslagna personkretsen är lägre än 4 procent av full garanti-pension.

Som redogjorts för i avsnitt 5 är den kommunala fastighetsavgiftens maximala belopp per värderingsenhet för småhus (6 000 kronor för år 2008) indexerat genom en koppling till inkomstbasbeloppets förändring. Indexeringen har motiverats med att om storleken lämnas oförändrad kommer avgiftens värde med tiden att urholkas av förändringar i penningvärdet (se prop. 2007/08:27, s. 81). Indexeringen genom kopp-

lingen till inkomstbasbeloppet innebär att avgiften räknas upp i förhållande till den genomsnittliga tillväxten av nominallönerna i ekonomin. Det framstår som rimligt att även indexera det beloppsmässiga golvet i den nu föreslagna reduktionsregeln.

Pensionärernas Riksorganisation, Sveriges Pensionärsförbund och Villaägarnas Riksförbund har framfört synpunkten att indexeringen av golvet bör ske med prisbasbeloppet i stället för inkomstbasbeloppet. Organisationerna har pekat på de lägsta pensionernas koppling till prisbasbeloppet. Det kan i och för sig förefalla naturligt att låta indexeringen av golvet ske på samma sätt och i samma takt som indexeringen av fastighetsavgiftens tak. Eftersom garantipensionen och sjuk- och aktivitetsersättningens garantiersättning är beroende av prisbasbeloppets utveckling anser dock regeringen det motiverat att knyta indexeringen av golvet till prisbasbeloppet.

Regeringens förslag innebär att indexeringen tekniskt utformas på så sätt att 2 800 kronor anges som lägstabelopp för år 2008, som är det första året för vilket den nya reduktionen ska tillämpas. För år 2009 och senare år uppgår golvet till 2 800 kronor ökat eller minskat med ett belopp motsvarande prisbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella året uttryckt i procent med två decimaler. Spärrbeloppet avrundas nedåt till helt kronor.

Indexeringens funktion kan illustreras genom ett exempel. Prisbasbeloppet för år 2008 är fastställt till 41 000 kronor. Om man antar att prisbasbeloppet för år 2009 fastställs till 41 500 kronor blir lägstabeloppet för år 2009 2 834 kronor ($2\,800 \times (41\,500 / 41\,000)$).

6.2 Personkrets

Regeringens förslag: Rätt till skattereduktion för kommunal fastighetsavgift har fysiska personer som fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret, som under året före taxeringsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning eller som under året före taxeringsåret har fått ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning. Dödsbon har inte rätt till skattereduktion.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inte haft några särskilda synpunkter på personkretsen. *Kammarrätten i Göteborg* anser att det kan ifrågasättas om det är väl avvägt att personkretsen även ska omfatta personer som under året uppburit sjuk- eller aktivitetsersättning som enbart uppgår till en fjärdedels ersättning under en viss del av året. Problem kan vidare uppkomma när det gäller att bedöma om en person är berättigad till skattereduktion på grund av att han uppbär sjuk- eller aktivitetsersättning och just denna fråga är föremål för överprövning i domstol. Regeln att skattereduktion även kan tillgodoräknas en person som uppburit ersättning enligt lagstiftning om social trygghet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) under förutsättning att

ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning kan komma att leda till tillämpningsproblem. *Skatteverket* anser att det ska klart anges i lagen att bestämmelserna inte gäller dödsbon efter den som avlidit före ingången av taxeringsåret. *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* anser att det inte finns anledning att kategoriskt utesluta personer som helt eller delvis tagit ut sin pension vid fyllda 61 år. *Boverket* har den principiella uppfattningen att en begränsningsregel för fastighetsavgiften bör vara generell och således inte omfatta endast vissa personkretsar. Beträffande pensionärer är det enligt *Boverkets* uppfattning inte rimligt att regeln inte också omfattar t.ex. personer som uppbär avtalspension, avgångspension eller efterlevandepension och som ännu inte fyllt 65 år. Om en person som uppburit sjuk- eller aktivitetsersättning återvänder till arbetslivet innebär förslaget att vederbörande inte längre omfattas av begränsningsregeln även om fastighetsavgiften överstiger 4 procent av inkomsten. Detta skulle minska incitamentet att återvända till arbetslivet. *Boverket* anför vidare att om man anser att skälen för att över huvud taget införa en begränsningsregel är tillräckligt starka, är skälen för att dödsbon ska omfattas av begränsningsregeln lika starka som tidigare. *Mäklarsamfundet* föreslår att skattereduktionen ska bortfalla först för beskattningsåret efter dödsfallsåret. *Riksförbundet Pensionärs gemenskap* anför att enligt förbundets uppfattning är begränsning av fastighetsavgiften inte oväsentligt för en efterlevande makes/sambos möjligheter att bo kvar i händelse av en avgiftsskyldigs dödsfall. Begränsning bör i vart fall medges dödsboet för dödsåret. Enligt *Svenskt Näringsliv* kan det inte vara rimligt att den enskilde som efter att i årtal har processat för att slutligen få rätt till aktivitetsersättning eller sjukersättning inte ska kunna få en begränsning av fastighetsavgiften retroaktivt. *Svenska Studentbostadsföreningen* anser att förslaget missar en grupp med likvärdigt knappa resurser, nämligen studenter. *Villaägarnas Riksförbund* anser att en begränsningsregel ska begränsa skatteuttaget för alla familjer med knappa ekonomiska resurser och inte begränsas till pensionärer och de som får sjuk- och aktivitetsersättning.

Skälen för regeringens förslag

Personkretsens omfattning

Några remissinstanser har haft invändningar mot den i promemorian föreslagna kretsen av personer som ska kunna få skattereduktion för fastighetsavgift. *Boverket* och *Villaägarnas Riksförbund* anser att en begränsningsregel för fastighetsavgiften bör vara generell och inte omfatta endast vissa grupper. *Svenska Studentbostadsföreningen* anser att förslaget missar gruppen studenter.

Den löpande beskattningen av bostäder har minskat kraftigt genom fastighetsavgiftsreformen. Till detta ska läggas den lindring för fastighetsägare som avskaffandet av den statliga förmögenhetsskatten från och med den 1 januari 2007 inneburit. Regeringen har redan i propositionen med förslag till införande av kommunal fastighetsavgift gjort bedömningen att det inte finns något större behov av en generell begränsnings-

regel för att tillgodose att den löpande beskattningen av småhusen hålls på en rimlig nivå (prop. 2007/08:27, s. 89). Regeringen gör ingen annan bedömning nu och är därför inte beredd att föreslå att den nu aktuella reduktionsregeln görs generell eller att personkretsen utvidgas till andra grupper än pensionärer och personer som får sjuk- eller aktivitetsersättning.

Pensionärer

Det finns inget entydigt pensionärsbegrepp i lagstiftningen. Inkomstpension, tilläggspension samt premiepension kan tas ut från och med den månad då den pensionsberättigade fyller 61 år. Dessa pensioner kan tas ut som hel, tre fjärdedels, halv eller fjärdedels förmån. Andra grupper som skulle kunna definieras som pensionärer är individer som, utan att nödvändigtvis behöva vara ålderspensionerade, uppbär avtalspension, avgångspension, efterlevandepension eller statsrådspension.

I socialavgiftslagen (2000:980) används lokutionen ”personer som vid årets ingång har fyllt 65 år” för att skilja ut äldre personer (2 kap. 27 § och 3 kap. 15 §). I inkomstskattelagen (1999:1229) används lokutionen ”dem som vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år” för att skilja ut de äldre personer som kan få ett högre s.k. jobbskatteavdrag (65 kap. 9 c §). Det får anses rimligt att använda denna typ av definition för att definiera gruppen pensionärer i den nu aktuella regeln om begränsad fastighetsavgift. Att kvalifikationen knyts till ingången av ett år kan även ses som naturligt mot bakgrund av att avgiftsskyldigheten för fastighetsavgift är knuten till ägandet vid ingången av ett kalenderår (se 2 § lagen [2007:1398] om kommunal fastighetsavgift).

Regeringen föreslår därför att med pensionärer ska avses personer som fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret. *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* och *Boverket* har riktat invändningar mot denna definition av pensionärer. Den valda modellen är dock att föredra eftersom den är mycket enkel att tillämpa. Den saknar koppling till specifika typer av pensionsersättningar och ger därmed inte upphov till gränsdragningsproblem och underlättar en maskinell hantering (se avsnitt 6.6).

Personer som får sjuk- eller aktivitetsersättning

Sjukersättning eller aktivitetsersättning ges till personer vars arbetsförmåga är nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan om nedsättningen kan antas bestå under minst ett år (se 7 kap. 1 § lagen [1962:381] om allmän försäkring, AFL). Ersättningen lämnas som hel, tre fjärdedels, halv eller fjärdedels förmån, beroende på omfattningen av arbetsförmågenedsättningen. Aktivitetsersättning utges alltid för viss tid, högst tre år. Sjukersättning utges tills vidare om arbetsförmågan kan anses varaktigt nedsatt. Kan arbetsförmågan endast antas nedsatt under en begränsad tid utgår tidsbegränsad sjukersättning. Försäkringskassan

rekommenderar att tidsbegränsad sjukersättning bör omfatta en period om längst tre år.⁴

Aktivitetsersättning utges tidigast från och med juli månad det år då en person fyller 19 år och längst till och med månaden före den månad då vederbörande fyller 30 år. Sjukersättning kan utges tidigast från och med den månad då en person fyller 30 år och längst till och med månaden före den månad då han eller hon fyller 65 år. Sjuk- och aktivitetsersättning utges från och med den månad då rätt till förmånen inträtt, dock inte för längre tid tillbaka än tre månader före ansökningsmånaden (16 kap. 5 § AFL). När Försäkringskassan på eget initiativ, utan föregående ansökan, tillerkänner någon sjuk- eller aktivitetsersättning utges ersättning från och med månaden efter den månad då beslutet om förmånen meddelats.

En person som befunnits berättigad till aktivitets- eller sjukersättning behöver således inte uppbära mer än en fjärdedels ersättning och kan vidare komma att uppbära ersättning bara under en viss del av året. För att inte onödigtvis krångla till systemet och skapa skillnader mellan olika individer med ersättning bör det, trots den kritik som *Kammarrätten i Göteborg* framfört, vara tillräckligt att en person till någon del fått aktivitetsersättning eller sjukersättning under någon del av året.

Att knyta rätten till begränsning av kommunal fastighetsavgift till uppberandet kan innebära en komplikation i en situation då en enskild, t.ex. på grund av en utdragen överklagandeprocess, fått vänta en längre tid på att bli tillerkänd ersättning. Den enskilde kommer då ibland att uppbära retroaktiv ersättning som en klumpsumma. I de flesta fall när ersättning beviljas retroaktivt torde dock den enskilde under den retroaktiva tiden ha uppburit sjukpenning, varvid den retroaktiva delen av beviljad ersättning avräknas mot tidigare utgiven sjukpenning (17 kap. 1 § AFL). Om den enskilde får en klumpsumma kan det innebära att han eller hon det året visserligen kommer att tillhöra personkretsen som kan komma i fråga för begränsning av kommunal fastighetsavgift men som en följd av den retroaktiva utbetalningens storlek har för hög inkomst för att få en begränsning av sin fastighetsavgift. Detta måste dock anses vara en acceptabel konsekvens – den enskilde har ju i sådant fall det aktuella året uppburit medel i tillräcklig omfattning för att betala fastighetsavgiften i dess helhet.

Svenskt Näringsliv har anfört att det inte kan vara rimligt att den enskilde inte ska kunna få en begränsning av fastighetsavgiften retroaktivt. En rätt att i en situation som den nu beskrivna få en begränsning av fastighetsavgiften retroaktivt för år som den retroaktiva ersättningen avser skulle dock vara administrativt betungande för såväl den enskilde som för Skatteverket. En sådan ordning måste även vägas mot andra aspekter såsom tidsfristerna för omprövning av taxeringar enligt taxeringslagen (1990:324) och det önskvärda i att tillgodoräkandet av skattereduktion så långt som möjligt kan ske genom ett maskinellt förfarande (se avsnitt 6.6). Till detta kommer att de enskilda som uppburit sjukpenning under den retroaktiva tiden haft bättre inkomst än om de i stället skulle ha uppburit motsvarande grad av sjukersättning. Regeringen

⁴ Se Riksförsäkringsverkets allmänna råd (RAR 2002:17) om sjukersättning och aktivitetsersättning.

anser därför att rätten till skattereduktion bör knytas till att ersättning faktiskt uppburits under det aktuella året.

Kammarrätten i Göteborg har anfört att det kan uppkomma problem när det gäller att bedöma om en person är berättigad till skattereduktion på grund av uppbärande av sjuk- eller aktivitetsersättning och just denna fråga är föremål för överprövning i domstol. Regeringen kan emellertid inte se hur sådana problem skulle uppkomma när rätten knyts till faktiskt uppbärande. Har sjuk- eller aktivitetsersättning inte uppburits föreligger helt enkelt inte någon rätt till skattereduktion, alldeles oavsett om rätten till sådan ersättning är föremål för domstolsprövning.

Boverket har framfört argumentet att inkluderandet av personer med sjuk- eller aktivitetsersättning skulle minska dessa personers incitament att återvända till arbetslivet eftersom de då inte längre skulle omfattas av den föreslagna reduktionsregeln. Det måste dock beaktas att den som helt eller delvis byter sjuk- eller aktivitetsersättning mot inkomst av arbete får del av skattereduktion för arbetsinkomster, det s.k. jobbskatteavdraget. Detta i kombination med att skattereduktion för fastighetsavgiften i normalfallet kommer att vara relativt begränsad till sin storlek gör att reduktionsregeln inte bedöms utgöra ett sådant negativt incitament för arbete som Boverket anfört.

Att knyta rätten till begränsning av kommunal fastighetsavgift till uppbärandet av specifikt svenska socialförsäkringsförmåner som sjuk- och aktivitetsersättning skulle innebära att personer som uppbär sådana ersättningar behandlas förmånligare än personer som uppbär liknande typer av ersättningar från andra länder. En sådan olikhet medför en indirekt diskriminering av andra länders medborgare som utgör ett hinder mot den fria rörlighet för personer och kapital som förutsätts enligt EG-fördraget och EES-avtalet. Personkretsen för den nu föreslagna regeln bör därför även inkludera personer som uppbär ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning. Det bör i förekommande fall ankomma på den avgiftsskyldige att visa att ersättning som vederbörande uppburit är av sådant slag att den är jämförbar med svensk sjuk- eller aktivitetsersättning.

Kammarrätten i Göteborg har anfört att denna regel kan komma att leda till tillämpningsproblem. Regeringen har förståelse för kammarrättens synpunkt men bedömer att de potentiella svårigheterna inte är av sådan art att förslaget inte bör genomföras.

Dödsbon

Enligt begränsningsregeln kunde ett dödsbo under vissa förutsättningar tillgodoräknas skattereduktion för fastighetsskatt för dödsåret och året efter dödsåret. Reglerna syftade till att underlätta för efterlevande make eller sambo samt hemmavarande barn under 18 år att bo kvar i händelse av en skattskyldig makes/sambos eller förälders bortgång (prop. 2001/02:3, s. 31 f.).

Den kommunala fastighetsavgiften innebär redan genom sin konstruktion en begränsning av den löpande beskattningen jämfört med den stat-

liga fastighetsskatten. Det finns därför inte lika tungt vägande skäl för att låta dödsbon omfattas av en regel om begränsning av fastighetsavgift som var fallet med begränsningsregeln för fastighetsskatt. *Mäklarsamfundet* och *Riksförbundet Pensionärsgemenskap* har framfört att begränsning bör medges för dödsåret. Regeringen bedömer dock att det inte är behövligt att inkludera dödsbon i den nya reduktionsregeln och föreslår därför i likhet med promemorian att dödsbon inte ska kunna få begränsning av kommunal fastighetsavgift.

Förslaget innebär att om den avgiftsskyldige avlidit kan dödsboet inte få en begränsning av fastighetsavgiften för vare sig dödsåret eller senare år. Detta utgör en skillnad mot inkomstskattelagens huvudprincip om att vad som skulle ha gällt för den döde tillämpas för dödsboet under dödsåret. Ett dödsbo kommer däremot givetvis att vid dödsårets taxering kunna tillgodogöra sig en eventuell begränsning av kommunal fastighetsavgift som den avlidne har rätt till för året före dödsåret.

Enligt regeringens mening kan det inte anses behövligt att förtydliga lagtexten på det sätt som *Skatteverket* föreslår. Av 3 § i lagförslaget framgår att rätten till skattereduktion endast omfattar fysiska personer, vilket explicit exkluderar bl.a. dödsbon.

6.3 Definitionen av permanentbostad

Regeringens förslag: Skattereduktionen ska kunna göras utifrån fastighetsavgiften för den avgiftsskyldiges permanenta bostad. Den avgiftsskyldiges permanenta bostad ska vara ett småhus på en fastighet som den avgiftsskyldige under hela året före taxeringsåret ägt och varit bosatt på. Den avgiftsskyldige ska anses bosatt på den fastighet där han eller hon rätteligen ska vara folkbokförd.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Göteborg* bedömer att förslaget att den avgiftsskyldige ska anses bosatt på den fastighet där han rätteligen ska vara folkbokförd kan leda till tillämpningsproblem eftersom frågan om var folkbokföring ska ske kan bli föremål för överprövning i domstol. *Boverket* tillstyrker förslaget. *Mäklarsamfundet* anför att förutsättningen att ägaren hela året före taxeringsåret ska ha varit eller bort vara bokförd på fastigheten är inhuman. För äldre människor eller andra som drabbas av sjukdom kan en flytt bli nödvändig från den egna bostadsfastigheten till någon form av institutionellt boende. För dessa personer, som under många år har haft den aktuella fastigheten som bostad och varit folkbokförd där kommer fastigheten även fortsättningsvis att uppfattas som deras egentliga hem, även om vistelserna där på grund av speciella omständigheter är begränsade. Borttagandet av reduktionen för fastighetsavgiften kan i dessa fall tvinga fram en försäljning. Ett mänskligare förslag vore att skattereduktionen kan ligga kvar förslagsvis i tre år efter det att den faktiska permanenta bosättningen upphört på fastigheten, under förutsättning att folkbokföring tidigare varit vid handen under de närmast föregående tre åren. Övriga remissinstanser har inte särskilt kommenterat promemorians förslag i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I begränsningsregeln avgränsades permanentbostäder genom ett krav på att den skattskyldige skulle ha ägt och varit bosatt på fastigheten hela året före taxeringsåret (beskattningsåret). Den skattskyldige ansågs bosatt på den fastighet där han rätteligen skulle vara folkbokförd, vilket innebar att frågan om bosättning avgjordes utifrån folkbokföringslagstiftningens regelverk. Motsvarande ordning bör enligt regeringens mening tillämpas även i fråga om den nu föreslagna reduktionsregeln. *Kammarrätten i Göteborg* har anfört att kopplingen till folkbokföringen kan leda till tillämpningsproblem. Det har dock inte framkommit att denna koppling skulle ha inneburit några nämnvärda tillämpningsproblem i fråga om begränsningsregeln.

Att knyta bosättningsbegreppet till folkbokföringens regelverk medför i och för sig en viss risk för att enskilda försöker bli folkbokförda på fel fastighet. Som konstaterats i förarbetena till begränsningsregeln så finns det dock faktorer som motverkar skenskrivningar, som exempelvis skillnader i nivå på kommunalskatten och folkbokföringens betydelse för barns rätt till skolgång, barnomsorg, kommunal vård och omsorg, rätt att stå i tomtkö, rätt att registrera sig till bostadsförmedling och rätt till boendeparkering (SOU 1999:59, s. 154, och prop. 2001/02:3, s. 27). Till detta ska läggas det faktum att de lättnader som skulle kunna åstadkommas genom skenskrivningar generellt sett blir mindre med den nu föreslagna reduktionsregeln än vad som var fallet med begränsningsregeln.

Kopplingen till folkbokföringen kan medföra att den som är kvarskrivnen på en avyttrad bostad med stöd av 16 § folkbokföringslagen (1991:481) inte medges skattereduktion. Under 2006 var 1 184 personer kvarskrivna (prop. 2006/07:38, s. 13). Det är ofrånkomligt att beslut om kvarskrivning medför vissa effekter som kan vara besvärande för den enskilde. Den olägenheten att skattereduktion i dessa fall inte kan beräknas efter var en person faktiskt varit bosatt är svår att komma ifrån och får anses acceptabel.

Mäklarsamfundet har anfört att kravet på folkbokföring hela året före taxeringsåret är inhumant mot personer som flyttar från den egna bostaden till någon form av institutionellt boende. Samfundet föreslår en speciallösning för dessa fall.

I 15 § första stycket folkbokföringslagen anges att den som för service och omvårdnad har en sådan bostad för äldre människor som avses i 5 kap. 5 § socialtjänstlagen (2001:453) i en annan församling än den, där han var eller borde ha varit folkbokförd när han flyttade till den aktuella bostaden får folkbokföras i sistnämnda församling. Han folkbokförs då på den fastighet där han förut var eller borde ha varit folkbokförd eller endast i församlingen eller, om det finns särskilda skäl på annan fastighet. I andra stycket sägs att den som för service och omvårdnad har en sådan bostad som avses i första stycket och är folkbokförd i den församling där bostaden ligger får folkbokföras på annan fastighet i församlingen om det finns särskilda skäl. Av tredje stycket framgår att reglerna i vissa fall också gäller hem för äldre som drivs av annan än kommunen.

Bestämmelsen innebär en valfrihet i dessa fall att vara kvarskrivnen på sin fastighet i stället för på serviceboendet. Bestämmelsen har motiverats med att särskild hänsyn bör tas till att det rör sig om äldre personer som av flera skäl kan känna stark anknytning till den tidigare bosättningsorten

(jfr prop. 1990/91:153, s. 101). Mot bakgrund av att den enskilde i dessa fall har en möjlighet att bli kvarskrivna på sin bostadsfastighet när vederbörande flyttar till ett serviceboende finner regeringen inte anledning att föreslå en sådan specialreglering som Mäklarsamfundet förordar.

Eftersom avgiftsskyldigheten för kommunal fastighetsavgift för ett kalenderår i dess helhet bestäms av vem som är ägare av fastigheten vid ingången av kalenderåret finns det inte som för begränsningsregeln för fastighetsskatt något behov av särreglering för efterlevande som inte ägt fastigheten under hela året.

6.4 Inkomstberäkningen

Regeringens förslag: Den reduktionsgrundande inkomsten utgörs av summan av den avgiftsskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst och överskott i inkomstslaget kapital. Eventuellt underskott i inkomstslaget kapital beaktas inte.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inte särskilt berört frågan. *Boverket* tillstyrker förslaget i princip. År 2008 bör dock liksom tidigare hushållets reduktionsgrundande inkomst beräknas. Från och med år 2009 bör den skattskyldiges reduktionsgrundande inkomst beräknas. Dessförinnan bör det utredas var gränsen lämpligen bör ligga för fastighetsavgiftens andel av den skattskyldiges inkomst. Andelen bör vara högre än de 4 procent som föreslås i promemorian. *Landsorganisationen i Sverige* anför att det är beklagligt att förmögenhet inte längre kan räknas in. Det medför att regelverket riskerar att innebära att personer som är förmögna (men med låg löpande avkastning på förmögenheten) får skattereduktion. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* anför att då den faktiska avkastningen av förmögenhet fångas in av inkomstbeskattningen och därmed också av begränsningsregeln anser LRF att förslaget om slopandet av kopplingen till viss andel av den beskattningsbara förmögenheten är korrekt.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 4 räknades hushållsinkomsten enligt begränsningsregeln, utöver en viss andel av beskattningsbar förmögenhet, som summan av hushållets beskattningsbara förvärvsinkomst samt överskott i inkomstslaget kapital. Eventuellt underskott i kapital beaktades däremot inte eftersom det ansågs finnas anledning att förhindra en situation där hushåll skulle komma i fråga för begränsningsregeln genom hög skuldsättning (prop. 2001/02:3, s. 29 f.). Motsvarande typ av inkomstmått framstår enligt regeringens mening som lämpligt även för den nu föreslagna reduktionsregeln.

I och med slopandet av förmögenhetsskatten och den gamla begränsningsregeln har de sista resterna av sambesättning slopats i skattesystemet. Det är angeläget att nya skatteregler inte innebär en tillbakagång från den nu allennärstående individuella beskattningen. Den nu föreslagna reduktionsregeln bör därför inte ta sikte på inkomsten på hushållsnivå utan endast på den avgiftsskyldiges egna inkomstförhållanden. Regeringen föreslår därför att inkomstberäkningen ska ske helt individuellt,

utan beaktande av eventuella andra familjemedlemmars inkomster. Regeringen ställer sig således avvisande till *Boverkets* förslag om en övergångsvis beräkning på hushållsnivå för år 2008.

Slopandet av förmögenhetsbeskattningen och den därmed sammanhängande avsikten att avskaffa den generella kontrolluppgiftsskyldigheten rörande tillgångar och skulder från och med inkomståret 2008 (se prop. 2007/08:26, s. 41–43) innebär vidare att det kommer att saknas såväl skäl som faktisk möjlighet att ta hänsyn till den avgiftsskyldiges förmögenhet vid beräkning av reduktionsgrundande inkomst. Det föreslås därför att den nu föreslagna reduktionsregeln bara ska beakta beskattningsbar förvärvsinkomst och överskott i inkomstslaget kapital.

Genom användandet av beskattningsbar förvärvsinkomst och överskott i kapital som inkomstmått möjliggörs att skattereduktionen kan tillgodoräknas genom maskinell hantering (se avsnitt 6.6).

6.5 Taxeringsenheter som innehåller flera värderingsenheter

Regeringens förslag: Skattereduktionen för fastighetsavgift ska beräknas utifrån den avgiftsskyldiges andel av fastighetsavgiften för taxeringsenhetens samtliga värderingsenheter för småhus med tillhörande tomtmark.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Få remissinstanser har berört förslaget. *Skatteverket* påpekar att förutom skattereduktion baserad på fastighetsavgiften för tre småhus kan fastighetsägaren erhålla avdrag för hela fastighetsavgiften för de småhus som eventuellt är näringsfastigheter. Skatteverket anför vidare att det kommunala fastighetsavgiftssystemet redan genom sin konstruktion innebär en begränsning av det löpande uttaget av skatt på boendet. Med hänsyn härtill anser Skatteverket att de nya reglerna, när det gäller reduktionsfastigheter med flera värderingsenheter småhus, bör utformas så att reduktion endast medges för det småhus i vilket den skattskyldige är bosatt. En sådan effekt kan uppnås om reglerna utformas så att skattereduktion medges för en (1) värderingsenhet för småhus. Det får då ingen betydelse i vilket småhus ägaren är bosatt om bestämmelsen utformas så att skattereduktionen för en fastighetsägares andel av en taxeringsenhetens samlade fastighetsavgift begränsas till maximalt 3 200 kronor. *Boverket* tillstyrker promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: Det förekommer att det på en fastighet (taxeringsenhet) finns flera bostadsbyggnader och därför flera värderingsenheter som utgör småhus. Detta kan vara fallet både på lantbruksenheter och på småhusenheter. Det kan vara fråga både om flera småhus på en och samma tomtmark och flera separata fastigheter med småhus som sammanförts till en taxeringsenhet. Det är inte möjligt att med hjälp av befintliga skatteadministrativa system se i vilken av byggnaderna som ägaren till en fastighet är bosatt, eftersom enskilda inte folkbokförs i en viss byggnad utan endast på en viss fastighet.

I förarbetena till begränsningsregeln gjordes avvägningen att skatte-reduktionen för fastighetsskatt skulle beräknas med utgångspunkt i fastighetsskatten för hela taxeringsenheten, eftersom detta ansågs ge rimliga resultat både då det fanns ägare bosatta på olika värderingsenheter och då det endast fanns en ägare (prop. 2001/02:3, s. 35). Det framstår som lämpligt att använda denna modell även i fråga om fastighetsavgift.

Skatteverket har förordat att reduktion endast ska medges för fastighetsavgift motsvarande en värderingsenhet för småhus, vilket av Skatteverket föreslås ske genom att reduktionen högst tillåts uppgå till 3 200 kronor, vilket motsvarar skillnaden mellan den högsta avgiften för ett småhus för 2008 och det föreslagna golvet (se avsnitt 6.1) för den nu aktuella skattereduktionsregeln. En sådan lösning kan i och för sig tyckas pragmatisk men riskerar – förutom att själva lagstiftningen ytterligare kompliceras – att medföra en skärpning av skatteuttaget i förhållande till den tidigare begränsningsregeln för ägare av större fastigheter. Regeringen föreslås därför att skattereduktionen för fastighetsavgift ska beräknas utifrån den avgiftsskyldiges andel av fastighetsavgiften för taxeringsenhetens samtliga värderingsenheter för småhus med tillhörande tomtmark. Det i avsnitt 6.1 föreslagna lägstabeloppet som fastighetsavgiften kan reduceras till (2 800 kronor för år 2008) gäller därvid för hela denna andel av taxeringsenhetens samlade fastighetsavgift.

6.6 Förfarandet

Regeringens förslag: Skattereduktionen tillgodoräknas de flesta berörda fastighetsägare genom ett huvudsakligen maskinellt förfarande.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har haft några invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Skattereduktionen för fastighetsavgift kommer huvudsakligen att kunna tillgodoräknas avgiftsskyldiga fastighetsägare med automatik, utan särskild begäran. Viss manuell hantering kan dock aktualiseras beträffande avgiftsskyldiga som uppburit sådana utländska ersättningar som är jämförbara med sjuk- eller aktivitetsersättning (se avsnitt 6.1).

Skattereduktionen kommer att tillgodoräknas de berörda avgiftsskyldiga vid debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

7 Ikraftträdande

Bestämmelserna om skattereduktion för fastighetsavgift föreslås träda i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Reglerna ska gälla fastighetsavgift som tas ut från och med 2008.

Det är således fråga om retroaktiv lagstiftning till den avgiftsskyldiges fördel.

8 Konsekvenser av förslaget

Offentligfinansiella konsekvenser

Det redovisade förslaget till ny skattereduktionsregel beräknas omfatta omkring 51 000 individer, varav ca 44 000 pensionärer och ca 7 000 personer med sjuk- eller aktivitetsersättning. Den genomsnittliga skattereduktionen för samtliga berörda individer beräknas uppgå till 1 216 kronor. För pensionärer är den genomsnittliga reduktionen 1 246 kronor och för avgiftsskyldiga individer som uppburit sjuk- eller aktivitetsersättning är reduktionen i genomsnitt 990 kronor. Denna skillnad förklaras av att garantibeloppet i sjuk- respektive aktivitetsersättningen i regel är högre än garantipensionen. Det totala skattebortfallet beräknas till ca 63 miljoner kronor. De ekonomiska konsekvenserna har beaktats i den ekonomiska vårpropositionen. Samtliga beräkningar har gjorts för inkomstår 2008 med mikrosimuleringsmodellen FASIT på det s.k. Storurvalet.⁵

Konsekvenser för enskilda avgiftsskyldiga

För de avgiftsskyldiga som omfattas av den föreslagna reduktionsregeln innebär regeln en begränsning av uttaget av fastighetsavgift. I de flesta fall kommer denna reduktion att kunna hanteras maskinellt av Skatteverket. Konsekvenserna för de berörda avgiftsskyldiga bedöms därför i allt väsentligt vara positiva.

Konsekvenser för Skatteverket

Införandet av den föreslagna nya skattereduktionsregeln kommer att medföra kostnader för Skatteverket. Det måste fastställas vem som innehar och bebor en reduktionsfastighet. För detta ändamål behövs grunduppgifter från folkbokföringen, fastighetstaxeringssystemet och inkomsttaxeringssystemet. Den i vissa fall manuella hanteringen, den maskinella beräkningen och avräkningen mot andra skatter och avgifter ska fogas in i systemet. Därtill kommer information till allmänheten, ändringar och tillägg i broschyrer och blanketter, ändringar i utbildningsmaterial samt information och utbildning till verkets egen personal. Skatteverket beräknar kostnaderna för detta till tre miljoner kronor. De ekonomiska konsekvenserna av regeln för Skatteverket får hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

⁵ FASIT-modellen är en statisk mikrosimuleringsmodell som används för att analysera budget- och fördelningseffekter av förändringar i skatte- och bidragsreglerna. Storurvalet är ett urval ur den totalräknade inkomststatistiken kompletterad med uppgifter om familjemedlemmar. Urvalet omfattar ca 436 000 individer.

Att mindre antal beslut i ärenden rörande den nu föreslagna skattereduktionsregeln kan antas komma att överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna, vilket medför en viss ökning av dessa domstolars kostnader. Denna kostnadsökning bedöms dock rymmas inom befintliga anslag, inte minst eftersom själva fastighetsavgiftsreformen (vilken bl.a. inbegriper slopandet av den tidigare begränsningsregeln) sammantaget beräknas medföra en minskning av de allmänna förvaltningsdomstolarnas kostnader (prop. 2007/08:27, s. 130).

9 Författningskommentarer

9.1 Förslaget till lag om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift

1 §

Av bestämmelsen framgår att reglerna om skattereduktion för fastighetsavgift gäller för fastighetsägare. Av 2 § första stycket följer att med ägare avses även sådana personer som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska jämföras med ägare, t.ex. tomträtthavare.

2 §

Av första stycket framgår att termer och uttryck som förekommer i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152, FTL). Detta innebär bl.a. att bestämmelserna om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift inte bara gäller den som innehar en fastighet med äganderätt utan även den som enligt 1 kap. 5 § FTL jämföras med ägare (se även kommentaren till 1 §). Termen taxeringsår har dock samma betydelse som i inkomstskattelagen (1999:1229), dvs. det kalenderår då taxeringsbeslut om den årliga taxeringen för ett beskattningsår ska meddelas enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324). I fråga om taxeringsår gäller således inte hänvisningen till FTL som med taxeringsår menar det kalenderår för vilket fastighetstaxering bestäms (1 kap. 3 § FTL).

Andra stycket klargör att det som sägs om fastighet som är småhusenhet eller lantbruksenhet också gäller del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som betecknas som småhusenhet eller lantbruksenhet.

3 §

Av paragrafen framgår den personkrets som kan komma i fråga för att tillgodoräknas skattereduktion. Personkretsen har kommenterats i avsnitt 6.2. Av begränsningen till "fysiska personer" följer att dödsbon inte kan tillgodoräknas skattereduktion (reduktion kan dock givetvis aktualiseras vid taxering av dödsboet efter en person som avlidit under taxeringsåret). Inte heller några andra juridiska personer kan tillgodoräknas skattereduktion.

Av paragrafen framgår även villkoret att den avgiftsskyldige ska ha ägt reduktionsfastigheten hela året före taxeringsåret. Det betyder bl.a. att skattereduktion inte kan tillgodoräknas ägaren det år äganderätten till en fastighet övergår till någon annan. Vad som avses med reduktionsfastighet framgår av 4 §.

Den som fått sjuk- eller aktivitetsersättning eller motsvarande utländsk ersättning behöver inte ha uppburit hel förmån under hela beskattningsåret för att ingå i personkretsen. Det räcker att vederbörande uppburit delvis förmån under någon del av året.

4 §

I *första stycket* anges två villkor för att en fastighet ska anses vara en reduktionsfastighet.

Det första villkoret är att vederbörande hela året före taxeringsåret ska ha varit bosatt på fastigheten. Kravet på bosättning under ett helt kalenderår innebär bl.a. att skattereduktion inte kan tillgodoräknas den som avlidit under året. Villkoret har beskrivits närmare i avsnitt 6.3.

Det andra villkoret är att fastigheten ska utgöra en småhusenhet eller ett småhus på en lantbruksenhet. I bestämmelsen anges särskilt att om småhuset ligger på en lantbruksenhet är det en förutsättning att småhuset är inrättat till bostad åt en eller två familjer. Detta beror på att småhus på småhusenheter inte kan vara inrättade till bostad åt mer än två familjer medan småhus på lantbruksenheter kan vara inrättade till bostad åt upp till tio familjer (se 2 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen [1979:1152]).

Av *andra stycket* framgår att frågan om bosättning enligt första stycket avgörs enligt folkbokföringslagstiftningens regelverk. Även sådana småhusenheter som utgörs av ett hus på ofri grund ska kunna utgöra reduktionsfastighet. Den som är bosatt i ett småhus på ofri grund är dock inte folkbokförd på själva huset utan på den fastighet där tomten på vilken huset är beläget finns.

5 §

Paragrafen anger hur spärrbeloppet för beräkning av skattereduktion ska fastställas.

I *första stycket* anges att spärrbeloppet är fyra procent av summan av den avgiftsskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst samt överskottet av dennes kapitalinkomster. Med förvärvsinkomster avses enligt 1 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. Endast överskott i inkomstslaget kapital beaktas. Om den avgiftsskyldige redovisar ett underskott – t.ex. på grund av stora ränteutgifter – påverkas inte spärrbeloppet.

Av *andra stycket* framgår att spärrbeloppet för år 2008 inte får fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor. För år 2009 och senare år får spärrbeloppet inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor indexberäknat med utgångspunkt från prisbasbeloppets förändring. Spärrbeloppet gäller på individuell nivå.

I *tredje stycket* anges att spärrbeloppet avrundas nedåt till hela kronor.

Prisbasbeloppet definieras i *fjärde stycket* genom en hänvisning till 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Prisbasbeloppet fastställs årligen av regeringen året före det år som prisbasbeloppet ska avse.

6 §

Av bestämmelsen framgår hur skattereduktionen för fastighetsavgift ska beräknas. Den kommunala fastighetsavgift som ska betalas av den avgiftsskyldige för reduktionsfastigheten (se även avsnitt 6.5) jämförs med det enligt 5 § beräknade spärrbeloppet. Om den påförda fastighetsavgiften överstiger spärrbeloppet medges skattereduktion med ett belopp motsvarande skillnaden mellan fastighetsavgiften och spärrbeloppet.

7 §

I *första stycket* anges att skattebetalningslagens (1997:483) regler om bestämmande och debitering av slutlig skatt gäller i fråga om skattereduktionen.

Av *andra stycket* framgår mot vilka skatter skattereduktionen ska räknas av. Avräkning ska ske mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Tredje stycket innehåller en hänvisning till 11 kap. 9 § skattebetalningslagen, där det framgår i vilken ordning skattereduktionen ska räknas av från den slutliga skatten, i förhållande till andra skattereduktioner.

9.2 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

11 kap.

9 §

Skattereduktion för fastighetsavgift enligt den nya lagen har tagits in i en ny *punkt 1* i *andra stycket*. Ändringen medför att de nuvarande punkterna 1–4 i nämnda stycke blir punkterna 2–5.

Sammanfattning av promemorian En begränsad fastighetsavgift för pensionärer, m.m. i för denna lagrådsremiss relevanta delar

I samband med att den statliga fastighetsskatten på bostäder ersattes av en kommunal fastighetsavgift den 1 januari 2008 avskaffades en rad olika specialregler på fastighetsbeskattningens område, bl.a. den s.k. begränsningsregeln för fastighetsskatt, enligt vilken fastighetsskatten för permanentbostäder genom skattereduktion kunde begränsas till en viss andel av hushållets inkomster. I promemorian föreslås nya bestämmelser om skattereduktion för fastighetsavgift för permanentbostäder. De som ska kunna tillgodoräknas skattereduktion är fysiska personer som fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret eller som under året före taxeringsåret uppburit sjuk- eller aktivitetsersättning.

Reduktionsregeln innebär att fastighetsavgiften begränsas till 4 procent av den avgiftsskyldiges inkomst. Reducering kan för år 2008 inte ske till ett lägre belopp än 2 800 kronor. För år 2009 och följande år indexeras lägstabeloppet genom att det knyts till inkomstbasbeloppets förändring. Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering för fastighetsavgift som avser 2008.

Utdrag av lagförslagen i promemorian En begränsad fastighetsavgift för pensionärer, m.m.

Förslag till lag om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Den som är ägare av en fastighet tillgodoräknas under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Med taxeringsår avses dock detsamma som enligt 1 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet eller lantbruksenhet gäller också del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som är sådan enhet.

Villkor för skattereduktion

De som kan tillgodoräknas skattereduktion

3 § Skattereduktion kan tillgodoräknas en fysisk person som under hela året före taxeringsåret varit ägare av en reduktionsfastighet för vilken han är avgiftsskyldig enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift och som

1. fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret,
2. under året före taxeringsåret uppburit sjuk- eller aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, eller
3. under året före taxeringsåret uppburit ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning.

Reduktionsfastigheten

4 § Med reduktionsfastighet avses en småhusenhet eller ett småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet där ägaren varit bosatt hela året före taxeringsåret.

Den avgiftsskyldige anses bosatt på den fastighet där han rätteligen ska vara folkbokförd.

5 § För beräkningen av skattereduktion fastställs ett spärrbelopp enligt bestämmelserna i 6 §.

Spärrbeloppet

6 § Spärrbeloppet är fyra procent av summan av

1. den avgiftsskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst enligt 1 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. den avgiftsskyldiges överskott i inkomstslaget kapital enligt 1 kap. 6 § inkomstskattelagen.

Spärrbeloppet får för år 2008 fastställas till lägst 2 800 kronor. För år 2009 och senare år får spärrbeloppet inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor ökat eller minskat med ett belopp motsvarande inkomstbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella året uttryckt i procent med två decimaler.

Spärrbeloppet uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

Med inkomstbasbelopp avses detsamma som i 1 kap. 6 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Skattereduktionen

7 § Om den fastighetsavgift som påförs den avgiftsskyldige för reduktionsfastigheten enligt bestämmelserna i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift överstiger spärrbeloppet, ska den avgiftsskyldige tillgodoräknas en skattereduktion som motsvarar skillnaden mellan den påförda fastighetsavgiften och spärrbeloppet.

Förfarandet

8 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas det som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §⁶

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

<p>1. lagen (2003:1204) om skatte-
reduktion för vissa miljöförbät-
rande installationer i småhus,
2. 65 kap. 9–12 §§ inkomst-
skattelagen (1999:1229),
3. lagen (2007:346) om skatte-
reduktion för hushållsarbete, och
4. lagen (2005:1137) om skatte-
reduktion för virke från stormfälld
skog vid 2006–2008 års taxe-
ringar.</p> | <p>1. lagen (2008:000) om skatte-
reduktion för kommunal fastig-
hetsavgift,
2. lagen (2003:1204) om skatte-
reduktion för vissa miljöförbät-
rande installationer i småhus,
3. 65 kap. 9–12 §§ inkomst-
skattelagen (1999:1229),
4. lagen (2007:346) om skatte-
reduktion för hushållsarbete, och
5. lagen (2005:1137) om skatte-
reduktion för virke från stormfälld
skog vid 2006–2008 års taxe-
ringar.</p> |
|---|---|

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008.

⁶ Senaste lydelse 2007:1405.

Förteckning över remissinstanser till promemorian En begränsad fastighetsavgift för pensionärer, m.m.

Efter remiss har yttrande kommit in från Kammarrätten i Göteborg, Länsrätten i Skåne län, Domstolsverket, Försäkringskassan, Skatteverket, Statskontoret, Statistiska centralbyrån, Länsstyrelsen i Gävleborgs län, Juridiska fakultetsnämnden vid Lunds universitet, Jordbruksverket, Boverket, Lantmäteriverket, Glesbygdsverket, Fastighetsmäklarförbundet, Fastighetsägarna Sverige, HSB Riksförbund, Landsorganisationen i Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund, Mäklarsamfundet, Pensionärernas Riksorganisation, Riksförbundet för Social och Mental Hälsa, Riksförbundet Pensionärs gemenskap, Skattebetalarnas förening, Skärgårdarnas Riksförbund, Svenska Kommunalpensionärernas Förbund, Svenskt Näringsliv, Sveriges Bostadsrättscentrum, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges Pensionärsförbund, och Villaägarnas Riksförbund.

Därutöver har yttranden inkommit från Sveriges förenade studentkårer och Svenska Studentbostadsföreningen samt en privatperson.

Följande remissinstanser har inte yttrat sig eller angett att de avstår från att lämna synpunkter: De Handikappades Riksförbund, Handikappförbundens samarbetsorgan, Neurologiskt Handikappades Riksförbund, Riksbyggen, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Sveriges Byggindustrier Sveriges Jordägareförbund, Sveriges Pensionärers Riksförbund och Tjänstemännens Centralorganisation.